

ວ່າດ້ວຍຂໍ້ອຸປະມາ

ດ້ວຍພໍ່

“ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຜ້າທີ່ບໍ່ນິສຸທສະອາດ ຊ່າງຍ້ອມຈະ
ນຳເອົາຜ້ານັ້ນໃສ່ລົງໃນນ້ຳຍ້ອມໃດໆ ຄື ສີຂຽວ
ສີເຫລືອງ ສີແດງ ຫລືສີຊົມພູ ຜ້ານັ້ນຍ່ອມເປັນຜ້າທີ່
ເຂົາຍ້ອມໄດ້ດີ ມີສີສົດໃສ...”

The Simile of the Cloth

ອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ¹

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເຊຕະວັນ
ອາຣາມຂອງອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂດພຣະນະຄອຣສາວັຕຖີ
ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກພິກຂຸທັງຫລາຍມາວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ!

ພິກຂຸເທລົ່ານັ້ນທູນຮັບພຣະດໍາຣັສຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຈຶ່ງຕຣັສວ່າ:

¹ ມັຊຊິມະນິກາຍ ມູລບັນນາສກ໌ ໑໒/໔໘-໕໑/໙໑-໙໙

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຜ້າທີ່ເສົ້າໝອງມີມົລທົນຈັບ ຊ່າງຍ້ອມຈະນຳ
ເອົາຜ້ານັ້ນໃສ່ລົງໃນນ້ຳຍ້ອມໃດໆ ຄື ສີຂຽວ ສີເຫລືອງ
ສີແດງ ຫລືສີຊົມພູ ຜ້ານັ້ນຍ່ອມເປັນຜ້າທີ່ເຂົາຍ້ອມບໍ່ໄດ້ດີ ມີສີ
ມົວໝອງ

ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເພາະຜ້າເປັນຂອງບໍ່ບໍຣິສຸທ ສັນໃດ; ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ເມື່ອຈິຕເສົ້າໝອງແລ້ວ ທຸຄະຕິເປັນອັນຫວັງໄດ້
ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຜ້າທີ່ບໍຣິສຸທສະອາດ ຊ່າງຍ້ອມຈະນຳເອົາຜ້າ
ນັ້ນໃສ່ລົງໃນນ້ຳຍ້ອມໃດໆ ຄື ສີຂຽວ ສີເຫລືອງ ສີແດງ ຫລືສີ
ຊົມພູ ຜ້ານັ້ນຍ່ອມເປັນຜ້າທີ່ເຂົາຍ້ອມໄດ້ດີ ມີສີສົດໃສ

ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເພາະຜ້າເປັນຂອງບໍຣິສຸທ ສັນໃດ; ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ເມື່ອຈິຕບໍ່ເສົ້າໝອງແລ້ວ ສຸຄະຕິເປັນອັນຫວັງໄດ້
ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍທັມເຫລົ່າໃດເປັນເຄື່ອງເສົ້າໝອງຂອງຈິຕ?

ອະພິຊຊາວິສະມະໂລພະ (ຄວາມໂລພຢ່າງແຮງກ້າ) ເປັນອຸປະກິ
ເລສຂອງຈິຕ.

ພະຍາບາທ (ການມີຈິຕພະຍາບາທແກ່ສັດທັງຫລາຍ) ເປັນອຸປະກິ
ເລສຂອງຈິຕ.

ໂກທະ (ຄວາມໂກດ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ອຸປະນາຫະ (ການຜູກໂກດ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ມັກຂະ (ການລົບຫລຸ່ມທ່ານ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ປະລາສະ (ການຍົກຕົນທຽມທ່ານ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ອິສສາ ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ມັຈສະຣິຍະ (ຄວາມຂີ້ຖີ່) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ມາຍາ (ຄວາມມີມາຣຍາ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ສາເຖີຍຍະ (ຄວາມໂອ້ອວດ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ຖັມພະ (ຄວາມດີ້ລ່ວງ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ສາຮັມພະ (ການແຂ່ງດີ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ມານະ (ຄວາມຖີ່ໂຕ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ອະຕິມານະ (ການດູພິ່ນທ່ານ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ມະທະ (ຄວາມມົວເມົາ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ປະມາທະ (ຄວາມປະມາທ) ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸນັ້ນຮູ້ຊັດວ່າ ອະພິຊຊາວິສະມະໂລພະ ເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະອະພິຊຊາວິສະມະໂລພະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ພະຍາບາທເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະພະຍາບາທອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ໂກທະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະໂກທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ອຸປະນາທະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະອຸປະນາທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມັກຂະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະມັກຂະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ປະລາສະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະປະລາສະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ອິສສາເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະອິສສາອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມັຈສະຣິຍະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງ
ລະມັຈສະຣິຍະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມາຍາເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະ
ມາຍາອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ສາເຖີຍຍະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະ
ສາເຖີຍຍະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ຖັມພະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະຖັມ
ພະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ສາຣັມພະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະ
ສາຣັມພະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມານະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະ
ມານະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ອະຕິມານະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງ
ລະອະຕິມານະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມະຫະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະມະ
ທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ປະມາທະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລະ
ປະມາທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ໃນກາລໃດແລ ພິກຂຸຮູ້ຊັດວ່າ ອະພິຊຊາວິ
ສະມະໂລພະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະອະພິຊ
ຊາວິສະມະໂລພະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ພະຍາບາທເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ພະຍາບາທອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ໂກທະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ໂກທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ອຸປະນາທະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ອຸປະນາທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມັກຂະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ມັກຂະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ປະລາສະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ປະລາສະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ອິສສາເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະອິສ
ສາອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມັຈສະນິຍະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ມັຈສະນິຍະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມາຍາເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະມາຍາ
ອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ສາເຖີຍຍະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ສາເຖີຍຍະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ຖັມພະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະຖັມ
ພະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ສາຮັມພະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ສາຮັມພະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມານະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ມານະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ອະຕິມານະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ອະຕິມານະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ມະທະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະມະ
ທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້.

ຮູ້ຊັດວ່າ ປະມາທະເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍລະ
ປະມາທະອັນເປັນອຸປະກິເລສຂອງຈິຕເສຍໄດ້ ໃນກາລນັ້ນ
ເຂົາເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ: ເພາະເຫດຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄພຣະອົງຄົນນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະທັນຕ໌ ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍ
ຊອບ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີແລ້ວ
ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິຝິກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝິກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຢິ່ງ
ກວ່າ ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ ເປັນຜູ້
ເບີກບານແລ້ວ ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ.

ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະ
ທັມວ່າ: ພຣະທັມເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ,

ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ສຶກສາແລະປະຕິບັດຍ່ອມເຫັນໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ,
 ເປັນສິ່ງທີ່ປະຕິບັດໄດ້ແລະໃຫ້ຜົນໄດ້ບໍ່ຈຳກັດກາລ,
 ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນກ່າວກັບຜູ້ອື່ນວ່າ ທ່ານຈົ່ງມາເບິ່ງເຖິດ,
 ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃສ່ຕົວ,
 ເປັນສິ່ງທີ່ວິນຍູຊົນຍ່ອມຮູ້ໄດ້ສະເພາະຕົນ.

ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະ
 ສົງຄ໌ວ່າ:

ສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
 ເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ,
 ເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕົງແລ້ວ
 ເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ຮູ້ທັມເຄື່ອງອອກຈາກທຸກຂ໌ແລ້ວ,
 ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສົມຄວນແລ້ວ,
 ໄດ້ແກ່ບຸຄຄົລເຫລົ່ານີ້ຄື:
 ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສສີຄູ່ ນັບຮຽງຕົວບຸຣຸສໄດ້ ຕູ ບຸຣຸສ
 ນັ້ນແຫລະຄື ສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ,
 ເປັນສົງຄ໌ຄວນແກ່ສັກກາຣະທີ່ເຂົານຳມາບູຊາ,
 ເປັນສົງຄ໌ຄວນແກ່ສັກກາຣະທີ່ເຂົາຈັດໄວ້ຕ້ອນຮັບ,
 ເປັນສົງຄ໌ຄວນຮັບທັກຂົນາທານ,
 ເປັນສົງຄ໌ທີ່ບຸຄຄົລທົ່ວໄປຄວນທຳອັນຊະລີ

ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນນາບຸນຂອງໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນອື່ນຢ່າງກວ່າ
ດັ່ງນີ້.

ເພາະເຫດທີ່ກິເລສເຫລົ່ານັ້ນອັນພິກຂຸນັ້ນລະໄດ້ແລ້ວ ຄາຍ
ແລ້ວ ປ່ອຍແລ້ວ ລະເສຍແລ້ວ ສະລະຄືນແລ້ວ ເຂົາຍ່ອມໄດ້
ຄວາມຮູ້ແຈ້ງອັຕຖະ ຍ່ອມໄດ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງທັມ ຍ່ອມໄດ້ປາ
ໂມທອັນປະກອບດ້ວຍທັມວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສອັນແນ້ວແນ່ໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ ເຮົາເປັນຜູ້
ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນແນ້ວແນ່ໃນພຣະທັມ ເຮົາ
ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນແນ້ວແນ່ໃນພຣະ
ສົງຄ໌ ແລະເພາະສ່ວນແຫ່ງກິເລສນັ້ນໆ ອັນເຮົາລະໄດ້ແລ້ວ
ຄາຍແລ້ວ ປ່ອຍແລ້ວ ລະເສຍແລ້ວ ສະລະຄືນແລ້ວດັ່ງນີ້,
ເມື່ອປາໂມທແລ້ວ ຍ່ອມເກີດປິຕິ ເມື່ອໃຈມີປິຕິ ກາຍຍ່ອມ
ສະຫງົບ ເຂົາຜູ້ມີກາຍສະຫງົບ ຍ່ອມໄດ້ສະເຫວີຍສຸຂ ເມື່ອມີ
ສຸຂ ຈິຕຍ່ອມຕັ້ງໝັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸນັ້ນແລມີສິລຢ່າງນີ້ ມີທັມຢ່າງນີ້ ມີ
ປັນຍາຢ່າງນີ້ ເຖິງວ່າຈະສັນບິນທະບາຕເຂົ້າສາລິປາສະຈາກ
ເມັດດຳ ມີແກງມີອາຫານບໍ່ນ້ອຍ ການສັນບິນທະບາຕຂອງ
ພິກຂຸນັ້ນກໍບໍ່ເປັນໄປເພື່ອອັນຕະລາຍເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຜ້າອັນເສົ້າໝອງ ມີມົນທິນຈັບ ຄັນມາເຖິງ
ນ້ຳອັນໃສ ຍ່ອມເປັນຜ້າທີ່ບໍ່ຮິສຸທສະອາດ ຫລືທອງຄຳຄັນມາ
ເຖິງເບົ້າຫລອມ ຍ່ອມເປັນຄຳບໍ່ຮິສຸທ ສັນໃດ; ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນ
ແລ ມີສິລຢ່າງນີ້ ມີທັມຢ່າງນີ້ ມີປັນຍາຢ່າງນີ້ ເຖິງວ່າຈະສັນ
ບິນທະບາຕເຂົ້າສາລີປາສະຈາກເມັດດຳ ມີແກງມີອາຫາຮບໍ່
ນ້ອຍ ການສັນບິນທະບາຕຂອງພິກຂຸນັ້ນກໍບໍ່ເປັນໄປເພື່ອ
ອັນຕະລາຍເລີຍ.

ພິກຂຸນັ້ນມີຈິຕປະກອບດ້ວຍເມຕຕາ ແຜ່ໄປຕະຫລອດທິດທີ່
ໜຶ່ງຢູ່ ທິດທິສອງ ທິດທິສາມ ທິດທິສີ່ກໍເໝືອນກັນ ທັງເບື້ອງ
ເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາ ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກທັງປວງ
ທີ່ວັສັຕທຸກເຫລົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານ ດ້ວຍໃຈປະກອບດ້ວຍເມຕ
ຕາອັນໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາ
ບາທຢູ່.

ມີຈິຕປະກອບດ້ວຍກະຣຸນາ ແຜ່ໄປຕະຫລອດທິດທີ່ໜຶ່ງຢູ່ ທິດ
ທິສອງ ທິດທິສາມ ທິດທິສີ່ກໍເໝືອນກັນ ທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງ
ລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາ ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກທັງປວງ ທີ່ວັສັຕທຸກ
ເຫລົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານ ດ້ວຍໃຈປະກອບດ້ວຍກະຣຸນາອັນ
ໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາບາທຢູ່.

ມິຈິຕປະກອບດ້ວຍມຸທິຕາ ແຜ່ໄປຕະຫລອດທິດທິໜຶ່ງຢູ່ ທິດທິສອງ ທິດທິສາມ ທິດທິສີ່ກໍເໝືອນກັນ ທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກທັງປວງ ທົ່ວສັດທຸກເຫລົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານ ດ້ວຍໃຈປະກອບດ້ວຍກະຣຸນາອັນໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາບາທຢູ່.

ມິຈິຕປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາ ແຜ່ໄປຕະຫລອດທິດທິໜຶ່ງຢູ່ ທິດທິສອງ ທິດທິສາມ ທິດທິສີ່ກໍເໝືອນກັນ ທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກທັງປວງ ທົ່ວສັດທຸກເຫລົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານ ດ້ວຍໃຈປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາອັນໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາບາທຢູ່. ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້ ເຂົາຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ສິ່ງນີ້ມີຢູ່ ສິ່ງທີ່ຕໍ່າຊາມມີຢູ່ ສິ່ງທີ່ປານິດມີຢູ່ ທັມເປັນເຄື່ອງສະລັດອອກຈາກກິເລສທີ່ຍິ່ງກວ່າສັນຍານີ້ມີຢູ່ ເມື່ອເຂົາຮູ້ເຫັນຢ່າງນີ້ ຈິຕຍ່ອມຫລຸດພົ້ນຈາກກາມາສະວະ ຈາກພະວາສະວະ ຈາກອະວິຊຊາສະວະ ເມື່ອຈິຕຫລຸດພົ້ນແລ້ວຍ່ອມມີຍານຢັ່ງຮູ້ວ່າຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ຊາຕສິ້ນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທໍາໄດ້ທໍາສໍາເລັດແລ້ວ ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸນີ້ເຮົາກ່າວວ່າ ເປັນຜູ້ອາບແລ້ວດ້ວຍ
ເຄື່ອງອາບອັນເປັນພາຍໃນ.

*ໃນສມັຍນັ້ນ ພຣາມຊີ່ສຸນທະຣິກະພາຣະທະວາຊະ ນັ່ງຢູ່ບໍ່ໄກ
ຈາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ໄດ້ທຸນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:*

ທ່ານພຣະໂຄດົມຈະສະເດັດໄປຍັງແມ່ນ້ຳພາຫຸກາເພື່ອລົງສະ
ນານຫລື?

**ພຣາມ! ແມ່ນ້ຳພາຫຸກາຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ ແມ່ນ້ຳພາຫຸກາ
ຈັກກະທຳອັນໃດໄດ້.**

ທ່ານພຣະໂຄດົມ! ຄົນຈຳນວນຫລາຍຖືກັນວ່າ ແມ່ນ້ຳພາຫຸກາ
ໃຫ້ຄວາມບໍ່ຮືສຸທໄດ້ ຄົນທັງຫລາຍຖືກັນວ່າ ແມ່ນ້ຳພາຫຸກາ
ເປັນປຸນຍະສະຖານ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຄົນທັງຫລາຍໄປລອຍບາບ
ກັມທີ່ຕົນກະທຳແລ້ວໃນແມ່ນ້ຳພາຫຸກາ.

*ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຳສຸກັບສຸນທະຣິກະພາຣະທະວາ
ຊະພຣາມດ້ວຍຄາຖາວ່າ:*

ຄົນພາລມີກັມດຳເຖິງຈະໄປຍັງແມ່ນ້ຳພາທຸກາ ທ່ານ້ຳອະທິກັກ
 ກະ ທ່ານ້ຳຄະຍາ ແມ່ນ້ຳສຸນທະນິກາ ແມ່ນ້ຳສະຣັສສະດີ ທ່າ
 ນ້ຳປະຍາຄະ ແລະແມ່ນ້ຳພາທຸມະດີເປັນປະຈຳ ກໍຍັງບໍ່ຮູ້ສຸກບໍ່
 ໄດ້ ແມ່ນ້ຳສຸນທະນິກາ ທ່ານ້ຳຄະຍາ ແມ່ນ້ຳພາທຸກາຈະ
 ກະທຳອັນໃດໄດ້ ຈະຊຳຣະນໍຣະຊົນຜູ້ມີເວຣ ກະທຳກັມອັນ
 ຫຍາບຊ້າ ຜູ້ມີກັມອັນເປັນບາບນັ້ນໃຫ້ບໍ່ຮູ້ສຸກບໍ່ໄດ້ເລີຍ ຜັດ
 ຄຸນຮຶກ *(ງານນັກຂັດຕະຣິກປະຈຳເດືອນ ໔ ທີ່ພຣາມເຖົ່ວ ຜູ້ທີ່ຊຳຣະຫລື
 ອາບນ້ຳວັນຂ້າງຂຶ້ນເດືອນ ໔ ໄດ້ຊື່ວ່າຊຳຣະບາບທີ່ທຳແລ້ວຕະຫລອດປີ
 ໄດ້)* ຍ່ອມເຖິງພ້ອມແກ່ບຸຄຄົລຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸກແລ້ວທຸກເມື່ອ ອຸໂປສົດ
 ກໍຍ່ອມເຖິງພ້ອມແກ່ບຸຄຄົລຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸກແລ້ວທຸກເມື່ອ ວັຕ*(ການ
 ປະຕິບັດ)* ຂອງບຸຄຄົລຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸກແລ້ວ ມີການງານອັນສະອາດ
 ຍ່ອມເຖິງພ້ອມທຸກເມື່ອ.

ພຣາມ! ທ່ານຈົ່ງອາບໃນຄຳສອນຂອງເຮົານີ້ເຖິດ ທ່ານຈົ່ງທຳ
 ຄວາມກະເສມໃນສັຕທັງປວງເຖິດ ຖ້າທ່ານບໍ່ກ່າວຄຳຕົວະ ບໍ່
 ບຽດບຽນສັຕ ບໍ່ຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ເປັນຜູ້ມີ
 ຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ມີມັຈສະຣິຍະ ທ່ານໄປຍັງທ່ານ້ຳຄະຍາແລ້ວຈະ
 ກະທຳອັນໃດໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈັກດື່ມນ້ຳໃນທ່ານ້ຳຄະຍາຈະ
 ກະທຳອັນໃດໃຫ້ແກ່ທ່ານໄດ້.

ຄົນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ສຸນທະຣິກະພາຣະທະວາ ຊະພຣາມໄດ້ກຳລັງບາບທຸນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິຕຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ, ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິຕຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນຊົງປະກາສທັມໂດຍອະເນກປະຣິຍາຍ ປຽບເໝີ ອນບຸຄຄົລທາງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຄົນຫລົງ ທາງ ຫລືສ່ອງປະທົບໄວ້ໃນທີ່ມືດ ດ້ວຍຫວັງວ່າ ຄົນມີຈັກຊຸຈັກ ເຫັນຮູບໄດ້ ສັນນັ້ນ; ຂ້ານ້ອຍຂໍເຖິງພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ກັບ ທັງພຣະທັມແລະພຣະພິກຂຸສົງຄ໌ວ່າເປັນສະຣະນະ ຂ້ານ້ອຍຂໍ ບັນພະຊາ ແລະອຸປະສົມບິທໃນສຳນັກຂອງພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ.

ສຸນທະຣິກະພາຣະທະວາຊະພຣາມໄດ້ບັນພະຊາອຸປະສົມບິທແລ້ວ ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເມື່ອສຸນທະຣິກະພາຣະທະວາ ຊະພຣາມອຸປະສົມບິທແລ້ວບໍ່ນານ ຫລືກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວບໍ່ປະມາທ ມີ ຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປຢູ່ ບໍ່ນານກໍກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງຄຸນວິເສດອັນ ຍອດຍັງມ ເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນ ເຊິ່ງກຸລະບຸຕທັງຫລາຍຜູ້ ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕໂດຍຊອບ ມີຄວາມຕ້ອງການ ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງໃນປັດຈຸບັນເຂົ້າເຖິງຢູ່ ໄດ້ຮູ້ຊັດວ່າ ຊາຕສິ້ນ ແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທຳໄດ້ທຳສຳເລັດແລ້ວ ກິຈ ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ ທ່ານພຣະສຸນທະຣິກະພາຣະ ທະວາຊະກໍໄດ້ເປັນພຣະອະຣະທັນຕ໌ອົງຄ໌ໜຶ່ງໃນບັນດາພຣະອະຣະ ທັນຕ໌ທັງຫລາຍ.

The Simile of the Cloth

THUS HAVE I HEARD.

On one occasion the Blessed One was living at Sāvattthī in Jeta’s Grove, Anāthapiṇḍika’s Park. There he addressed the bhikkhus thus: “Bhikkhus.”— “Venerable sir,” they replied. The Blessed One said this:

“Bhikkhus, suppose a cloth were defiled and stained, and a dyer dipped it in some dye or other, whether blue or yellow or red or carmine; it would look poorly dyed and impure in colour. Why is that? Because of the impurity of the cloth. So too, when the mind is defiled, an unhappy destination may be expected.

Bhikkhus, suppose a cloth were pure and bright, and a dyer dipped it in some dye or other, whether blue or yellow or red or carmine; it would look well dyed and pure in colour. Why is that? Because of the purity of the cloth. So too, when the mind

is undefiled, a happy destination may be expected.

“What, bhikkhus, are the imperfections that defile the mind?

Covetousness and unrighteous greed is an imperfection that defiles the mind.

Ill will...

anger...

resentment...

contempt...

insolence...

envy...

avarice...

deceit...

fraud...

obstinacy...

rivalry...

conceit...

arrogance...

vanity...

...negligence is an imperfection that defiles the mind.

“Knowing that covetousness and unrighteous greed is an imperfection that defiles the mind, a bhikkhu abandons it. Knowing that ill will...negligence is an imperfection that defiles the mind, a bhikkhu abandons it.

“When a bhikkhu has known that covetousness and unrighteous greed is an imperfection that defiles the mind and has abandoned it; when a bhikkhu has known that ill will...negligence is an imperfection that defiles the mind and has abandoned it, he acquires unwavering confidence in the Buddha thus: ‘The Blessed One is accomplished, fully enlightened, perfect in true knowledge and conduct, sublime, knower of worlds, incomparable leader of persons to be tamed, teacher of gods and humans, enlightened, blessed.’

“He acquires unwavering confidence in the Dhamma thus: ‘The Dhamma is well

proclaimed by the Blessed One, visible here and now, immediately effective, inviting inspection, onward leading, to be experienced by the wise for themselves.’

“He acquires unwavering confidence in the Sangha thus: ‘The Sangha of the Blessed One’s disciples is practising the good way, practising the straight way, practising the true way, practising the proper way, that is, the four pairs of persons, the eight types of individuals; this Sangha of the Blessed One’s disciples is worthy of gifts, worthy of hospitality, worthy of offerings, worthy of reverential salutation, the unsurpassed field of merit for the world.’

“When he has given up, expelled, released, abandoned, and relinquished the imperfections of the mind in part, he considers thus: ‘I am possessed of unwavering confidence in the Buddha,’ and he gains inspiration in the meaning, gains inspiration in the Dhamma, gains gladness connected with the Dhamma. When he is glad, rapture is born in him; in one who is rapturous, the body becomes tranquil; one whose body is tranquil feels pleasure; in one who feels pleasure, the mind becomes concentrated.

“He considers thus: ‘I am possessed of unwavering confidence in the Dhamma,’ and he gains inspiration in the meaning,

gains inspiration in the Dhamma, gains gladness connected with the Dhamma. When he is glad...the mind becomes concentrated.

“He considers thus: ‘I am possessed of unwavering confidence in the Sangha,’ and he gains inspiration in the meaning, gains inspiration in the Dhamma, gains gladness connected with the Dhamma. When he is glad...the mind becomes concentrated.

“He considers thus: ‘The imperfections of the mind have in part been given up, expelled, released, abandoned, and relinquished by me,’ and he gains

inspiration in the meaning, gains inspiration in the Dhamma, gains gladness connected with the Dhamma. When he is glad, rapture is born in him; in one who is rapturous, the body becomes tranquil; one whose body is tranquil feels pleasure; in one who feels pleasure, the mind becomes concentrated.

“Bhikkhus, if a bhikkhu of such virtue, such a state of concentration, and such wisdom eats almsfood consisting of choice hill rice along with various sauces and curries, even that will be no obstacle for him. Just as a cloth that is defiled and stained becomes pure and bright with the

help of clear water, or just as gold becomes pure and bright with the help of a furnace, so too, if a bhikkhu of such virtue...eats almsfood...that will be no obstacle for him.

“He abides pervading one quarter with a mind imbued with loving-kindness, likewise the second, likewise the third, likewise the fourth; so above, below, around, and everywhere, and to all as to himself, he abides pervading the all-encompassing world with a mind imbued with loving-kindness, abundant, exalted, immeasurable, without hostility and without ill will.

“He abides pervading one quarter with a mind imbued with compassion...with a mind imbued with altruistic joy...with a mind imbued with equanimity, likewise the second, likewise the third, likewise the fourth; so above, below, around, and everywhere, and to all as to himself, he abides pervading the all-encompassing world with a mind imbued with equanimity, abundant, exalted, immeasurable, without hostility and without ill will.

“He understands thus: ‘There is this, there is the inferior, there is the superior, and

beyond there is an escape from this whole field of perception.’

“When he knows and sees thus, his mind is liberated from the taint of sensual desire, from the taint of being, and from the taint of ignorance. When it is liberated there comes the knowledge: ‘It is liberated.’ He understands: ‘Birth is destroyed, the holy life has been lived, what had to be done has been done, there is no more coming to any state of being.’ Bhikkhus, this bhikkhu is called one bathed with the inner bathing.”

Now on that occasion the brahmin Sundarika Bhāradvāja was sitting not far

from the Blessed One. Then he said to the Blessed One: “But does Master Gotama go to the Bāhukā River to bathe?”

“Why, brahmin, go to the Bāhukā River? What can the Bāhukā River do?”

“Master Gotama, the Bāhukā River is held by many to give liberation, it is held by many to give merit, and many wash away their evil actions in the Bāhukā River.”

Then the Blessed One addressed the brahmin Sundarika Bhāradvāja in stanzas:

“Bāhukā and Adhikakkā,

Gayā and Sundarikā too,
Payāga and Sarassatī,
And the stream Bahumatī—
A fool may there forever bathe
Yet will not purify dark deeds.

What can the Sundarikā bring to pass?
What the Payāga? What the Bāhukā?
They cannot purify an evil-doer,
A man who has done cruel and brutal
deeds.

One pure in heart has evermore
The Feast of Spring, the Holy Day;
One fair in act, one pure in heart
Brings his virtue to perfection.

It is here, brahmin, that you should bathe,
To make yourself a refuge for all beings.
And if you speak no falsehood
Nor work harm for living beings,
Nor take what is offered not,
With faith and free from avarice,
What need for you to go to Gayā?
For any well will be your Gayā.”

When this was said, the brahmin Sundarika
Bhāradvāja said: “Magnificent, Master
Gotama! Magnificent, Master Gotama!
Master Gotama has made the Dhamma
clear in many ways, as though he were
turning upright what had been overthrown,
revealing what was hidden, showing the
way to one who was lost, or holding up a

lamp in the dark for those with eyesight to see forms. I go to Master Gotama for refuge and to the Dhamma and to the Sangha of bhikkhus. I would receive the going forth under Master Gotama, I would receive the full admission.”

And the brahmin Sundarika Bhāradvāja received the going forth under the Blessed One, and he received the full admission. And soon, not long after his full admission, dwelling alone, withdrawn, diligent, ardent, and resolute, the venerable Bhāradvāja, by realising for himself with direct knowledge, here and now entered upon and abided in that supreme goal of the

holy life for the sake of which clansmen rightly go forth from the home life into homelessness. He directly knew: “Birth is destroyed, the holy life has been lived, what had to be done has been done, there is no more coming to any state of being.” And the venerable Bhāradvāja became one of the arahants.

<https://suttacentral.net/mn7>

Vattha Sutta MN 7 MN i 36 Translated by Bhikkhu Bodhi

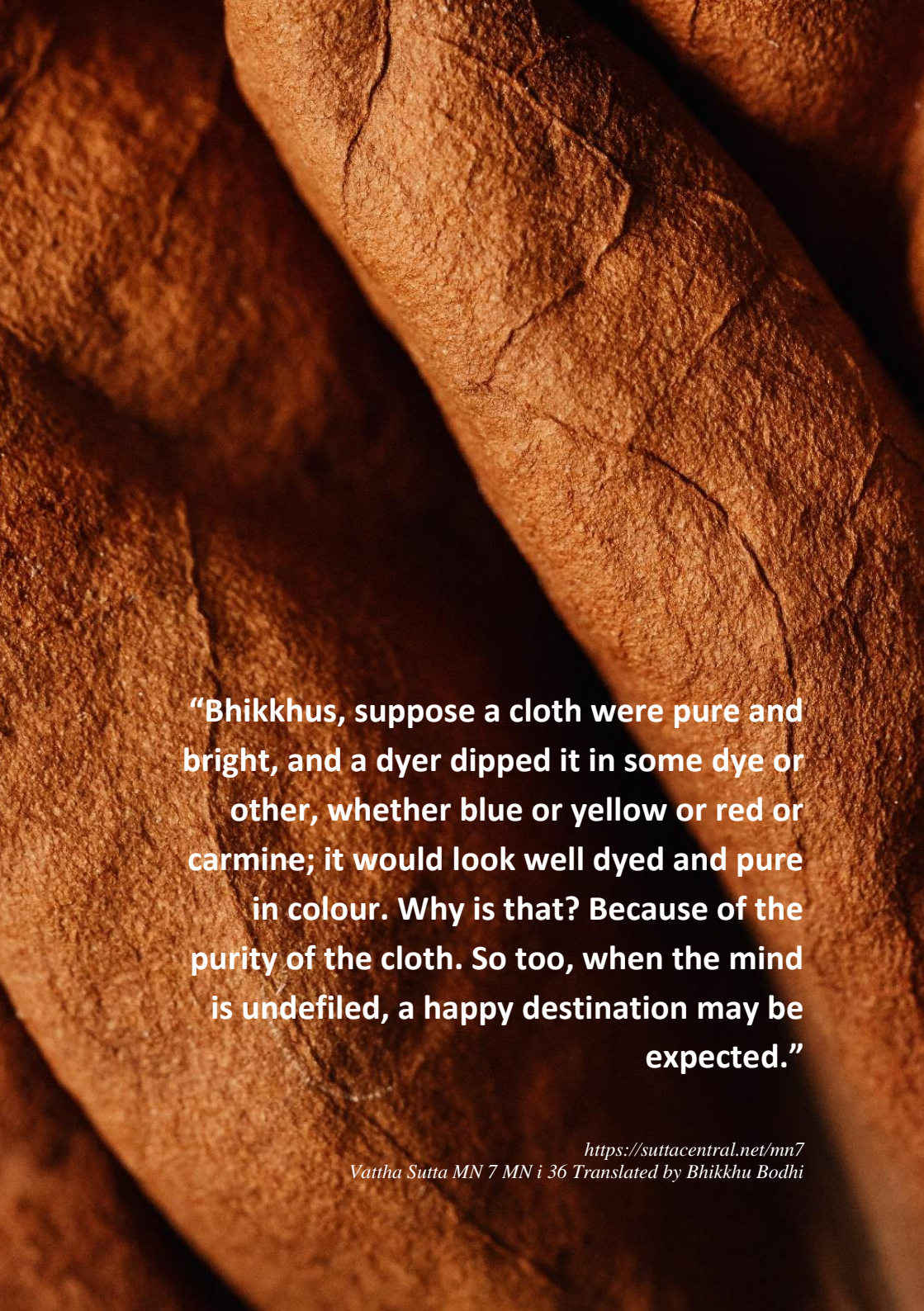
Dhamma pocket Book
compiled from Thai
Tipitaka and
Suttacentral.net

This book is free for
distribution only.

Compiled by Bhikkhu Bounnao

For more information:

Buddhavacana.word@gmail.com

“Bhikkhus, suppose a cloth were pure and bright, and a dyer dipped it in some dye or other, whether blue or yellow or red or carmine; it would look well dyed and pure in colour. Why is that? Because of the purity of the cloth. So too, when the mind is undefiled, a happy destination may be expected.”